

Василије

Божјиом милошћу Православни Епископ зворничко-тузлански

Свом свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима

наше Свете Цркве

Благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашег Исуса Христа, и Духа Светога, уз најрадоснији божји поздрав:

Мир Божји-Христос се роди!

„Ето дјевојка ће зачети и родиће Сина, и надјенуће му име Емануил –што значи С нама Бог“ (Исаија 7,14; Мт.1,23)

Драга браћо и сестре, благовјерни народе Цркве наше!

Ријечи пророка Исаије, које је Свети архангел Гаврило, благовијестио Светој Дјеви Марији, испуниле су се рођењем Богомладенца Исуса Христа у граду Давидову, у Витлејему.

Вијест о рођењу Господа нашег Исуса Христа у Витлејему Јудејском, објавили су анђели с небеса као велику радост, као источник спасења рода људскога, јер Онај Који се рађа у пећинским јаслама је Онај кроз Кога би саздано небо и земља (Кол. 1,16), Предвјечни Син Оца Небескога.

Кроз рођење Богомладенца Христа, Бог се спушта до човјека да га учини својим најприснијим пријатељем, својим саговорником, да са њиме оствари дијалог у слободи, љубави, повјерењу човјека према Богу, своје Родитељу. Он се спушта до нас, да оствари заједницу са нама на диван и неисказан начин, шаљући Сина свога јединородног на земљу као људско биће: „... да сваки који вјерује у Њега не погине, него да има живот вјечни“ (Јован 3,16). Ради чега све то бива? Да би нама људима, ограниченим и смртним, била дарована слава Његова безгранична и вјечна; да би нас, пале у грјех, уздигнуо до Своје светости; да би нама смртнима даровао живот вјечни; да би нас непослушне и врло често неблагодарне научио смиреној послушности и благодарности. Свемогући и Свемоћни Владика свијета постао је човјек, узевши на Себе тијело биједног и смиреног слуге, да би нас ослободио од ропске страсти према материјалним благима, да би нас ослободио од гордости и славољубља. Данас на празник рођења Сина Божијег, на дан новог савеза Бога са човјеком, морамо и ми поново и изнова обнављати међуљудске односе, никада не заборављајући да истинска Јеванђелска љубав подразумијева излазак из самозатворености у сусрет другоме, и да по ријечима светих отаца наше Цркве, гледајући у лице ближњег свога видимо Бога.

У ове свете празничне дане када славимо Рођење Христово, тајну Божије Премудрости о спасењу свијета и човјека, када знамо да је Бог са нама, треба да се запитамо: а колико смо и да ли смо уопште и ми са Богом? Колико часно носимо свето име хришћанско и да ли својим животом свједочимо Христа? Многи се зову именом хришћанским, али то у свом свакодневном

понашању и животу нажалост и нису. Мјеримо се лажним мјерама на велике и мале вјернике, а не истинском: „... мјером раста пуноће Христове“ (Еф.4,13). Говоримо да смо вјерујући, а на молитву и свето литургијско сабрање у цркву не идемо, или веома ријетко идемо, заборављајући ријечи Христове: „ јер гдје су два или три сабрани у име моје, ондје сам и ја међу њима“ (Мат. 18, 20). Славимо крсну славу, а Бога и светитеље не помињемо!

Света Црква нас непрестано позива да у радости примимо Оваплоћеног Господа у наша срца. Овај позив је посебно упућен гордом, славољубивом и самољубивом човјеку овога вијека. Човјеку који је достигао врхунац у науци, али који је духовно гладан и изнутра опустошен, јер, умјесто да живи у заједници са Богом и са ближњим, он тражи научна и логична оправдања за своју вјеру. Без надањућа, без наде, људи су пали у плијен својим достигнућима, постали су жртве свога властитог напретка који их све више удаљава од Бога. Човјек нашег времена је успаван својим привидним успјесима и лажном срећом, мислећи да је овладао и завладао цијелим свијетом и сматрајући да је вјера и све оно што је свето легенда и фантазија малог броја ограничених људи. Али, погледајмо мало око себе! У свијету владају братоубилачки ратови, глад и болести, гажење људског достојанства, разврат, мржња и свако друго зло. Зар смо такав свијет припремили да оставимо у наслијеђе својој дјеци, својим потомцима?

Порука празника Божића је првенствено упућена нашим душама. Вјера у Спаситеља даје спасење и пуни смисао нашем животу. Вјера нам помаже да искрено доживимо радост Рођења Христовог а Богомладенац Христос нам даје могућност да, у јединству са Њим у Цркви Његовој постанемо боголики и да се избавимо од окова егоизма и отуђености. Пошто је Христос Господ извор радости непролазне и савршене, живо јединство с Њим кроз чврсту вјеру, искрену молитву, кроз покајање, кроз ослобађење од страсти, кроз лијепу ријеч и добра дјела, доноси радост у живот цијеле Цркве.

Данас свака истинска људска душа саосјећа тугу великог броја људи који су у катастрофалним поплавама остали без својих домова и свега онога што је

потребно за живот. Зашто се то десило не знамо, али оно што знамо и видимо је да је многим нашим ближњим потребна помоћ. Ево нам браћо и сестре прилике да кроз добра дјела покажемо колико смо у заједници са Богом, да покажемо колико у сваком човјеку назиремо лик Божији. Никада не заборављајмо принцип по којем ће нам судити Богомладенац Христос када по други пут дође у свој Својој слави: „Јер огладњех, и дадохте ми да једем; ожедњех и напојисте ме; го бијех и одјенусте ме; болестан бијех и обиђосте ме; у тамници бијех, и дођосте к мени“ (Матеј 25. 35-36). Да ли и ми ово чинимо? Нека свако себи постави питање и ако може да да одговор, и знаће гдје се налази, и шта нас и наше потомство чека.

Можемо ли рећи да смо са Богом ако свјесно убијамо нерођену дјецу своју, ако на сузи и муци људској сабирамо овоземаљско благо, ако не чинимо једни другима милосрђе и не љубимо ближње своје? У ове дане радости, сјетимо се молитвено свих оних којима је потребна помоћ Божија, свих оних који болују и пате, да им Господ подари исцјелење и утјеху у братољубљу и истинској хришћанској помоћи. Онима који су неправедно осуђени по затворима, нека Господ улије наду и снагу да преброде сву неправду. Родитељима бездјетним нека Господ подари дјецу, како би била на умножење Рода нашега.

Величина вјерујуће душе је у томе да недељама и празницима славимо Бога у храму, на литургијском сабрању, да своје Крсно име славимо честито у своје дому са својим укућанима и ближњима, сјећајући се својих предака и свог светосавског идентитета. У нашем народу нека се чује најљепша пјесма дјечијег плача у колијевкама, јер нам је то свето завјештање да се умножимо, сложимо и обожимо. Светиња живота је од Бога, а ми је примамо као благослов рађајући нови живот. Богатимо се у Бога, јер је само то богатство непролазно и непропаљиво. „Радујте се са радоснима, и плачите са онима који плачу“ (Рим. 12, 15), учи нас Свети апостол Павле. Будимо дакле милосрдни и љубимо ближње своје и сва створења Божија. Чувајмо се лицемјерја и осуђивања других, јер је лицемјерје зло и пошаст савременог и назови напредног друштва.

Ово је посебно важно, јер морамо у себи сачувати наду да овај свијет, колико год да је пао у грјех и невјерје, у себи скрива једну другачију и живљу стварност, коју виде само они који могу и хоће, а то су они који су испуњени истинском вјером, надом и нелицемјерном љубављу, јер треба живјети у чврстом увјерењу да Господ Исус Христос није мит и легенда. Ако је Дијете рођено у јаслама витлејемске пећине Оваплоћени Бог, онда је свакоме човјеку који Га својим срцем, умом и душом прихвати, тај Бог нада на избављење, нада за вјечно спасење и срећнији живот.

Само ако вјера у Исуса Христа постане средиштем нашег живота ми ћемо моћи свједочити да је могуће изградити нови свијет, свијет мира, праштања и љубави, без обзира на све потешкоће са којима се сусрећемо.

Желимо да радост и овог Божића грје срца свих људи добре воље, а нарочито оних којима је дата одговорност да управљају нашом Отаџбином и чувају је и залажу се за њено благостање; просвјетарима и омладини нашој, нека свјетлост Сунца Правде Христа Бога нашега, просвијетли ум и срца како би усавршавајући се у науци имали узор у Најбољем Васпитачу и Педагогу благом и добром Исусу Христу.

Честитајући вам празник Рождества Христовог и Нову годину благодати Божије, са жељама да вам Господ подари сва духовна и тјелесна добра, како неба тако и земље, поздрављам вас поздравом радости

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

ЗАИСТЈА СЕ ХРИСТОС РОДИ!

Ваш искрени молитвеник пред колијевком

Богомладенца Христа

Епископ зворничко-тузлански

В А С И Л И Ј Е